

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALS EEN OUDE SCHUUR BRANDT

blijspel in drie bedrijven

door

René de Windt

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2011
Nr.1000

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens bvba
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens bvba worden gestuurd. Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **ALS EEN OUDE SCHUUR BRANDT** op te voeren moet de naam van auteur **RENE DE WINDT** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1987 Toneelfonds J. Janssens/René de Windt
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N A G E S.

OMER VANBERG: 55 jaar, weduwnaar. 2 jaar werkloos
OLGA VANBERG: 52 jaar, zuster van Omer. Ongehuwd.
Woont met haar broer in de ouderlijke
woning samen.
FRANCOIS DUPON: 50 jaar. Weduwnaar. Hij zoekt een
vrouw.
MARTHA KOENEN: 50 jaar. Ongehuwd. Zij zoekt een man.
DOLLY PATEELS: 22 jaar. Ongehuwd. Petekind van Omer.
BRYN BLANKER: 22 jaar. Ongehuwd. Heeft met Dolly
samengewoond.

(3 dames - 3 heren)

De drie bedrijven spelen zich af in de eenvoudige woonkamer
van broer en zuster Vanberg. Bij voorkeur wordt het dia-
lekt van de plaats van opvoering gesproken.

E E R S T E B E D R I J F.

Op toneel Omer en Olga. Omer zit aan tafel.

OLGA: Gaat ge daar weeral de helft van de voormiddag blij-
van zitten, Omer!

OMER: Mijn koffie is niet uit.

OLGA: 'k Geloof het, als ge vier, vijf tassen drinkt.

OMER: De kan is nog niet leeg, Olga.

OLGA: 'k Zal nog een grotere kan opgieten, broer. Dan kunt
ge U ongemakkelijk drinken. En de ganse dag blijven
zitten.

OMER: 'k Ga seffens naar mijn duifkens, zie. Daar hoor ik
wel roekedekoe, maar tenminste geen gereut.

OLGA: Een manmens moet ne keer opgekotterd worden. Dat doet
hem deugd.

OMER: 't Is wel, dat ge mijn zuster zijt. Anders was ik er
hier al lang uitgetrokken.

OLGA: Weet ge, gij zijt er ook niet op verbeterd, sedert uw
vrouw Alida drie jaar geleden gestorven is.

OMER: 'k Ben twee jaar werkloos, Olga. En nog maar vijf en
vijftig jaar oud. In mijn beste jaren. Dat maakt mij
soms een beetje moeilijk.

OLGA: Er zijn er honderd duizenden gelijk gij.

OMER: Andermans rekening maak ik niet. 'k Zie alleen mijn
geval. Robert Vanhoeke was ouder dan ik, hij had min-
der dienstjaren. En hij mocht blijven!

OLGA: Hij werkte in een andere afdeling.

OMER: Neen, daar zat het hem niet! Hier zie: (wrijft over
zijn mouw) Mouwfrotten. En de meestergast regelmatig
zijn handen vullen.

OLGA: Wijnakkers laat hem (zich) niet omkopen.

OMER: Wat weet gij daarvan? Ge komt *van achter uw stoof*
niet.

OLGA: Op de koffietafel van de vrouwenbond, iedere maand, hoor
ik meer dan gij op een heel jaar.

OMER: Oh ja! Moest ik burgemeester zijn eh, dan had ik die kommerebond al lang verboden.

OLGA: En ik uw duivenbond. Ge verspeelt er uw geld. En uw verstand. Dat klein beetje verstand dat ge hebt, tenminste.

OMER: Ehla, éhla. Met een leeg hoofd zoudt ge geen dertig jaar draaier mekanieker zijn op een fabriek.

OLGA: 't Schijnt, dat Vanhoeke zijn hoofd toch voller zat.

OMER: (Springt recht) Mij niet uitlachen hé, Olga. Ah neen! Dat verdraag ik niet! 'k Ben een brave mens, dood braaf. Maar niemand mag met mijn voeten spelen. Ook mijn zus-ter niet!

OLGA: Ge gaat mij toch niet wijsmaken, dat ge zo slim zijt als meneer Martin.

OMER: Dat is ook een vergelijking. Meneer Martin is ingenieur. Maar had er hier niets in dat koppeke gezeten, dan hadden wij het huis in de Kloosterstraat niet kunnen bij kopen. En die twee schone landbouwakkers aan Lokers menne. En hebt gij te klagen? Hoewel ik dan nog met Alida getrouwd was, en ik alleen al dat geld had verdiend...

OLGA: Alleen! Ge woonde verdekke bijna voor niets bij mij in!

OMER: 't Is ons oud huis, Olga, en de doening van ons ouders. 'k Herhaal het, IK heb al dat geld verdiend. En toch liet ik de nieuwe eigendom ook op U schrijven. Elk de helft. Was dat schoon, of niet?

OLGA: Ge moest wel. Anders kondt ge uw matten hier oprollen.

OMER: Ik kon ook de boel doen verkopen! Weet ge dat? Dan mochten wij alle twee ons matten oprollen. Maar enfin, waar maken wij ambras over? Ah, eer ik naar mijn duifkens ga, spring ik ne keer in de atelier hierneve binnen. 'k Hoorde, dat Cyriel van Gaver elders gaat werken. Ze zullen wel iemand anders in zijn plaats pakken. 'k heb misschien kans.

OLGA: 't Is een heel ongezonde atelier bij Mieneve.

OMER: 't Was in de U T A ook geen sparrebos. En 'k hield het er dertig jaar uit.

OLGA: Marie Verguyse haar vent werkt ook bij Mieneve. Over-tijd zei ze mij...

OMER: Op de koffietafel, van de vrouwenbond.

OLGA: Dat Mieneve niet goed betaalt. Vooral, nu de zoon het heeft overgepakt.

OMER: 't Zal alleszins een stuk meer zijn dan mijn dop.

OLGA: Maar bij de dop moet ge niet werken.

OMER: Wat hebben we nu! Eerst zaagt ge, en zevert ge, dat ik een leeghanger ben...

OLGA: Dat heb ik nooit gezegd, Omer! Een leeghanger. Neen. Wel een goedlever.

OMER: En als ik nu naar werk zou vragen, nu er een gelegenheid is, deugt het ook niet.

OLGA: Ge zoudt U beter schikken in uw lot!

OMER: Omdat gij er U in schikt, dat ge in de vijftig jaar oud zijt, en nooit aan een vent zijt geraakt!

OLGA: (Terzijde) Hij moest het eens weten. Van die trouw-annonce.

OMER: Ik ga naar Mieneve. En moest het klikken, ginder, Olga, verwacht mij dan de eerste uren niet thuis.

OLGA: Waar zoudt ge wel blijven, toch!

OMER: Mij er één kopen, verdsou! Wat, één, er mij tien kopen! Mijn lege kop, gelijk ge zegt, laten vollopen met bier! Hoort ge't? Moeial! (Af)

OLGA: Wat gaat er nog allemaal gebeuren? Had ik deze brief gisteren niet gekregen, (Haalt een brief uit haar schort-zak) die voor Omer bestemd is, en die 'k hem natuurlijk niet laat zien, onze toekomst zag er heel anders uit. Maar nu. (Opent de brief) Verleden week is Omer naar dokter Houtaert geweest, voor een onderzoek. Al een tijd loopt hij met een knagende pijn rond zijn hart. De dokter zou hem de uitslag schrijven, zei hij. En hier is't. (Leest voor)

"Geachte heer, ik meld U de uitslag van het onderzoek, dat U bij mij op 12 maart onderging. U hebt zeer sterk aangedrongen, dat ik U onverbloemd de waarheid zou zeggen. Daarom wijk ik van mijn gewone gedragslijn af, en verklaar: U hebt nog zes tot tien maanden te leven... Maar weze dit een stroost, U zult geen pijn hebben. En als uw tijd gekomen is, zacht inslapen. Met mijn deelneming, hoogachtend, dr E. Houtaert. P.S. Vergeet niet uw laatste consult te betalen. Het briefje ligt klaar. Wacht niet te lang." Is dat niet erg? Omer, een vent, zo sterk als een beer. 't Rijmt nog. Die zal binnenkort zijn schop afkuisen. En mij alleen laten met ons twee huizen, en ons akkers. Gelukkig dat hij geen kinderen heeft. Daardoor komt alles aan mij. Ja, ja, Olga Vanberg zal er warm inzitten. Want we hebben ook nogal wat kasbons, en twee vette spaarboekjes. Voor een vrouw alleen, "die nooit aan een vent is geraakt." Maar 'k blijf verdekke niet alleen! 'k Heb een trouw-annonce laten plaatsen, in de Nieuwsbode. 't Is al meer dan een week. 'k Verwacht er alke dag een antwoord op. En als de gepaste man er op af komt - 'k ben toch nog 't pakken waard, geloof ik - dan trouw ik. 'k Heb in de annonce gevraagd, dat hij ook met geen lege handen zou komen. Twee fortuintjes thope, (samen) zal het een en ander worden. (Omer op, zonder schoenen) Laat mijn broer maar broebelen dat ik...

OMER: Wat moet uw broer broebelen, Olga? En sedert wanneer klapt ge tegen uw eigen?

OLGA: Oh! Kunt gij een mens doen verschieten! (schrikken)

OMER: Als ge een gerust geweten hebt, verschiet ge niet.

OLGA: Zo op uw kousevoeten binnensluipen.

OMER: Moet ik kloppen misschien? In mijn eigen huis? En vragen: "Mag ik alstublieft binnenkomen?"

OLGA: Ge zijt zo rap van uw duivenkot?

OMER: 'k Moet eerst achter eten. 'k Wist niet, dat het zover gezet was. En 'k peins op iets, is er nog altijd geen bericht van de dokter gekomen?

OLGA: ... Neen.

OMER: Die moet ook zijn tijd hebben.

OLGA: 't Was een serieus onderzoek.

OMER: 'k Had beter naar U niet geluisterd. Gij met uw zever altijd. 'k Voel niets meer.

OLGA: Dan zult ge wel goed nieuws krijgen ook.

OMER: Als ik om eten ga naar Pauwels, passeer ik de dokter. 'k Spring ne keer binnen.

OLGA: Dat zou ik niet doen.

OMER: Waarom niet?

OLGA: Daarom. 't Is affrontelijk, een dokter op te jagen.

OMER: Opjagen. Heeft hij U onderzocht, of mij? 't Is nu bijkan veertien dagen. 'k Wil weten waar ik sta.

OLGA: Op uw kousen. En kijk ne keer, uw grote teen zit er weeral door! Gij slijter!

OMER: Ge zult ze wel schoon stoppen.

OLGA: Moest ge uw nagels regelmatig afsnijden, 't zou zover niet komen. Maar meneer heeft daar geen tijd voor. Die heeft maar alleen tijd, voor zijn duivenkot.

OMER: 'k Zit zo geerne op mijn duivenkot.

OLGA: En als 't zo blijft, wordt ge helemaal zot!

OMER: 'k Trek mijn ander vest aan, zie, en 'k ben weg. Ah ja, 'k mag de atelier van Mieneve niet vergeten.

OLGA: En niet bij de dokter binnen gaan, hé. Heb nog een paar dagen geduld.

OMER: Ahwel ja. Gelijk ge zegt: geen nieuws, is goed nieuws. Ge zult mij wel weer voor niets opgejaagd hebben. Zoals gewoonlijk.

OLGA: Ge moet soms ne keer op uw tenen getrapt worden, gelijk de molenaars. (meikevers)

OMER: Er is nog niet veel te zien van de lente. (Dolly op, jeugdig en sportief gekleed, met jeansbroek onder een kleurige lange bloes. Heeft twee reiszakken bij.) 't zal weer een lange winter, en een korte zomer worden gelijk verleden jaar.

DOLLY: (Loopt op Omer toe, en omhelst hem ontstuimig) Dag Peter!

Kus, kus, kus. Hoe gaat het jong!

OMER: (Maakt zich uit haar armen los) Bijna gestikt.

DOLLY: Mens, gij ziet er goed uit. Hier zie. 'k Was vijf maanden weg, en ge hebt nog maar drie tsoezekes (Kusjes) gehad. Allée. (Kust hem opnieuw)

OLGA: Zijn dat manieren! Bezieet dat!

DOLLY: Ah tante Olga. Ge zijt er ook?

OLGA: Ge hebt mij nog rap in de gaten.

DOLLY: Ge zijt niet al te groot. (reikt haar een hand) Hoe gaat het hier, op de Bovenhoek? Nog alles op zijn plaats, en uw neus in 't midden? (Omer lacht)

OLGA: Zwijg, gij onnozelaar!

OMER: Mag ik al niet meer lachen ook. Dolly zegt toch de waarheid? Of staat uw neus scheef, soms?

OLGA: Er hebben nooit manieren in Dolly gezeten. En nog niet.

DOLLY: 'k Ben nochtans naar een chieke kostschool geweest.

OLGA: Daar hebt ge achteruit geleerd, inplaats van vooruit. Nu ge er hier uitgetrokken waart, en met die snotneus zijt gaan samenwonen...

DOLLY: Bryn was een verstandige gast.

OLGA: ... Waren wij blij, dat we voorlopig van u af waren.

OMER: Die Klien...

DOLLY: Bryn.

OMER: ... is niet mee gekomen?

DOLLY: Dat hij maar in Gent blijft! 't Is gedaan. We zijn uit elkaar.

OLGA: 't Was te peinzen.

OMER: Ja, schone liedjes duren niet lang.

DOLLY: Toch vijf maanden, peter. 'k Vind dat een rekord. Tanja en Geert zijn maar drie maanden samen gebleven. En die gingen met ruzie uit elkaar.

OLGA: Gij niet?

DOLLY: Ha neen. Als beste vrienden. Bryn hielp mij zelfs mijn valiezen inpakken.

OLGA: Hij floot binst wel een leutig (vrolijk) liedje, zeker?

DOLLY: Neen. Bryn liet twee tanden trekken, daardoor kon hij niet fluiten.

OLGA: Moesten al mijn tanden getrokken zijn, 'k zou nog fluiten, als ik van u af was!

DOLLY: En wat gaat ge doen, als ik vraag, om weer bij u te logeren, tante?

OLGA: Wat!

DOLLY: Ja. Weer bij u blijven. Voorlopig.

OLGA: Ha neen, hé! Hier verblijven. Dat gaat niet meer!

OMER: Waarom, Olga?

OLGA: Dat er geen spraak van is! Ge moet maar weer naar Gent gaan, Dolly. Of elders. In mijn huis pak ik u niet meer.

OMER: Ons huis, Olga.

OLGA: Waar ik zoveel te zeggen heb als gij, weet ge!

DOLLY: 't Is toch maar voorlopig.

OLGA: Dat ken ik. 't Was vorige keer 't zelfde liedje. 't Duurde bijna een half jaar.

OMER: Dolly zal ons leven wat opfleuren, zuster.

OLGA: We hebben geen bloemen nodig.

DOLLY: Ik wil mijn kost betalen, tante. 'k Dop nog altijd.

OLGA: Gelijk hij daar. Met één dopper in huis heb ik al meer dan genoeg. Al die mizerie.

OMER: Ge praat, precies of, wij, doppers, geen volwaardige mensen zijn!

OLGA: Goedlevers! 'k Heb het al gezegd.

OMER: Als het klikt bij atelier Mienneve, is 't doppen gedaan, en breng ik weer een schone stuiver binnen.

OLGA: Eerst zien, zei de blinde. En hij keek naar de zon met een lantaarn.

OMER: De achterkamer boven, waar Dollytje...

OLGA: Zeg maar Dolly.

OMER: Waar Dollytje vroeger logeerde, staat nog altijd leeg.

OLGA: En ze zal verdikke leeg blijven! 'k Moet ze dan maar elke maand één keer afstoffen.

DOLLY: Daar zult ge van af zijn, tante. En in huis gaat ge ook bijna niets meer te doen hebben: kuisen en frotten is voor mij.

OLGA: Oh ja! De jeugd van tegenwoordig. 't Stof ne keer wegblazen, halve dagen op de sofa liggen, boekjes lezen. En ganse dagen 't gesienk van een radio, en platenspeler.

DOLLY: 't Zijn nu ook cassettes tante.

OLGA: Cassettes of casserollen, ge kunt hier wel met ons blijven eten, maar dan keert ge schoon terug, vanwaar ge gekomen zijt.

DOLLY: Bryn heeft de huur van ons kamer opgezegd.

OLGA: Huurt dan een andere.

DOLLY: 't Is toch zo moeilijk, om aan iets ordentelijk te geraken en Gent, tante.

OLGA: In Brussel staan er veel huizen leeg, heb ik gehoord.

OMER: Gehoord op de koffietafel, zeker? Ge zoudt dat meiske in de marollen willen steken!

DOLLY: Ik wil seffens naar ander logement beginnen zoeken, tante. 'k Zal hier hoogstens een paar dagen blijven.

OLGA: Neen!

OMER: Heb ik hier ook nog iets te zeggen, zuster?

OLGA: Neen! En nog ne keer, neen!

OMER: Dollytje, 'k zal u helpen dragen, kind. We gaan met uw zakken naar boven.

OLGA: Omer!

OMER: Ja?

OLGA: Nonde verdekke! Hebt ge het niet gehoord? Dolly blijft hier niet, zeg ik!

OMER: U niet opjagen, Olga, dat is niet goed voor de bloeddruk. En ge hebt al zeventien. Ge zoudt subiet (seffens) kunnen doodvallen.

OLGA: 'k Zal langer leven dan gij!

OMER: Ha ja, natuurlijk, ge zijt een paar jaar jonger. En vrouwen leven altijd langere. Er zijn veel meer weduwen dan weduwnaars. Kom meiske.

(Omer neemt reeds een reiszak. Bryn op.)

BRYN: 'k Dacht het wel, dat ge weer naar Waarbeke zoudt getrokken zijn, Dolly.

DOLLY: Gij Bryn! Wat komt gij hier doen?

Bryn: Kijken, of ge wel aangekomen zijt.

DOLLY: Kan het u nog wat schelen, of ik goed, of niet goed terecht kom?

BRYN: We bleven toch vrienden, hebben we gezegd?

DOLLY: Vrienden, die elkaar van ver, en van tijd tot tijd, een kaartje zouden sturen.

BRYN: Was er hier telefoon geweest, dan kon ik bellen. Maar er is er geen.

OLGA: Die prutsen kosten veel te veel geld.

BRYN: Daardoor was ik verplicht zelf te komen.

DOLLY: Ge hebt mij nu gezien, 'k heb geen hoofd- of tandpijn...

BRYN: Ik heb nog wel tandpijn.

DOLLY: Pak dan een poeder van 't rood kruis. En salut. Ga maar.

BRYN: Oh, zijt gij vriendelijk.

DOLLY: We hebben alles uitgepraat.

BRYN: Niet alles. Er was nog veel te vertellen.

DOLLY: Ge blijft in Gent, ik in Waarbeke.

OLGA: Zegt gij! Maar niet in mijn huis!

OMER: Maar wel in MIJN huis!

DOLLY: Dank u! Oh, ik heb een schat van een peter!

BRYN: Dolly, 'k heb gelogen tegen u.

DOLLY: Niet de eerste keer.

BRYN: De huur van ons kamer is niet opgezegd.

OLGA: Alaboneur! Dolly, er weer naar toe.

DOLLY: En met wat gaat ge die huur betalen, hé? We zaten zonder geld. Met steentjes zeker?

BRYN: Volgende week trekken wij alle twee ons dopgeld. Tot dan...

DOLLY: Zou mijn peter ons kunnen betalen?

BRYN: Ja,...

OLGA: Ha, maar dat is nog beter!

OMER: Olga,... ik peins op iets.

OLGA: Toch alzeleven niet, om die twee, geld in hun handen te stoppen?

OMER: Gij wilt Dolly niet in huis?

OLGA: Ha, 'k voel U komen.

OMER: 'k Sta nochtans nog altijd op mijn kousevoeten.

DOLLY: Ik wil geen frank van u, tante. Ook niet van u, peter. Vriendschap wordt niet gekocht.

OMER: Schoon gezegd, Dollytje. Met vuil geld, kunt ge geen schone dingen kopen. Wel schone dingen kapot maken. 't Zal niet nodig zijn, meiske, dat ik u een paar briefkens in uw handen stop. Ge blijft hier immers logeren.

OLGA: En! En! Ik!!

OMER: Gij zult met mij naar haar platen luisteren, en in haar boekjes kijken. En u ergeren, als ze gelijk een wervelwind door het huis loopt.

BRYN: Ge schikt hier weer te blijven, Dolly?

DOLLY: Ja. Bij mijn lieve tante... en mijn peterken.

BRYN: En de afkorting van onze stereo?

DOLLY: Die zult gij wel betalen, met uw doggeld. Ge hebt hem op uw naam gekocht.

BRYN: Maar hij was voor ons beider plezier.

DOLLY: Ge moogt hem houden. Beleef er nu alleen plezier aan.

BRYN: Er zijn nog kosten.

DOLLY: Gaat ge weer beginnen zagen, ja? 't Is uit armoede, dat ik u in plan laat. We hebben het gisteren, en eergisteren, en al dagen uitgepraat. We waren akkoord: gij uw weg, ik de mijne.

BRYN: Maar gij hebt een kruip in.

OLGA: Hoort ge, hoe die daar over redeneren, Omer?

OMER: 't Zijn jonge mensen. Daar kunnen wij niet meer mee.

BRYN: Kent gij het verschil tussen jonge, en oude mensen, Omer?

OMER: Oh, tegenwoordig is er veel verschil!

BRYN: Ja, gij, oude mensen kunt niet meer jong worden. Maar wij, jonge mensen, kunnen nog wel oud worden.

OLGA: Oh! Hij lacht nog met ons ook!

OMER: Eigenlijk zegt hij de waarheid, Olga! Bekijk ons ne keer. Gij, een oude, ongetrouwde jonkheid.

OLGA: 'k Zal mijn leven lang geen jonkheid blijven, Omer!
Als ge dat denkt!

OMER: Och mens, ge gaat toch zeker op uw leeftijd, aan geen trouwen meer denken? Wie zou er u nog willen?

OLGA: Zeg wat ge weet.

DOLLY: Ja peterken. 't Kan soms aardig verlopen in 't leven. Tante is eigenlijk nog zo heel oud niet. En ge kent het, als een oude schuur brandt, kunt ge die niet meer blussen.

OMER: 'k Zou de schele ne keer willen zien, die recht naar mijn zuster kijkt.

OLGA: 't Kan aardig verlopen in 't leven, zei Dolly. Voor één keer moet ik haar gelijk geven.

BRYN: Maar we zijn van ons onderwerp af. Oude zakken bindt ge dicht, en zet ge uit de weg op 't zolder. Dolly, ge hebt nog niet uitgepakt. Binnen een half uurke hebben we een bus naar Gent. Kom mee.

DOLLY: Nog in geen vijftig jaar.

OMER: Dan zijt ge nog ouder dan ons. En als 't zo voort gaat een jonkheid, gelijk uw tante.

OLGA: Ge zult niet blijven lachen, manneke!

BRYN: Allée, Dolly, laat die zagen in hun huizekotje en kom mee. (Wil een arm om haar schouders leggen.)

DOLLY: Van mij af blijven, Bryn! Uw gesmoes pakt niet meer.

BRYN: We hadden zulke schone maanden samen.

DOLLY: Zoek u een andere, om er weer schone maanden mee samen te zijn. Als we de laatste keer gingen dansen, draaide Francine gedurig om u.

BRYN: Die is al vier en twintig.

OMER: Oe, dat is oud!

BRYN: En ze woont nu met Christof.

OMER: Als ge nog het een en ander te bespreken hebt, vriendjes, mij hebt ge er niet voor nodig. Ik ga om mijn duiveneten. En naar atelier Mieneve.

OLGA: Dat past ook slecht. 'k Moet om en weer bij Germeine zijn. Dan zijn we getwee weg, Omer.

OMER: Zij zullen ons "huizekotje" niet verplaatsen. Ze kunnen binst een potje koffie drinken.

OLGA: Koffie drinken! Ge meent gij dat nog!

OMER: Dolly kent haar weg in de keuken. En vermits zij hier toch blijft...

OLGA: (Half wenend) Hoort ge! 'k Heb hier nooit iets te zeggen gehad, nooit. Ook niet als Alida hier was.

OMER: 'k Denk eer, dat mijn Alida haar mond moest dichthouden Olga.

DOLLY: 't Was zulk een schat van een tante.

OLGA: Zij. Ik niet, hé?

OMER: Allée, ik ben weg. Tot binnen een half uurke, Dolly.

OLGA: 'k Ga ook. Maar eerst... Omer... (fluistert) ons kofferke onder de lavabo schuiven. Helemaal naar 't einde. Ge kunt nooit weten.

OMER: Ja, doet dat. Dat zij er geen geld bijstoppen. Ze kunnen hun stereo wel niet betalen, maar jonge mensen zijn aardig. Vandaag arm, en morgen...

OLGA: Nog armer. Kom. (Omer en Olga af.)

DOLLY: Mijn familie is weg, ga nu ook maar, Bryn.

BRYN: 'k Heb nog een beetje tijd voor mijn bus. En ten andere, we gaan samen. Daarvoor ben ik gekomen.

DOLLY: Geen sprake van.

BRYN: 'k Zal uw twee reiszakken dragen. 't Moet zwaar geweest zijn, naar hier.

DOLLY: In Gent hebt ge ze mij niet helpen dragen, hé?

BRYN: 'k Had teveel verdriet.

DOLLY: Dat geloof ik, krokodil.

BRYN: Dolly, 'k weet niet, hoe ik de stereo moet betalen. De gasrekening is ook gekomen. En als ik één van deze dagen naar de bank niet ga voor de afkorting van mijn brommer...